

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszeń prawa i oczywistego błędu w ocenie, skutkujących błędnym zastosowaniem wyjątku dotyczącego ochrony procesu podejmowania decyzji (art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001⁽¹⁾), oraz braku uzasadnienia, ze względu na to, że ujawnienie dokumentów doprowadziłoby do poważnego naruszenia procesu podejmowania decyzji.
  - Strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja nie uwzględniła nowego ładu konstytucyjnego, który powstał wraz z wejściem w życie traktatu z Lizbony, w szczególności art. 15 ust. 2 TFUE, i który doprowadził do ustanowienia nowego systemu publicznego dostępu do dokumentów, w szczególności w zakresie dokumentów ustawodawczych.
  - Strona skarżąca podnosi ponadto, że w zaskarżonej decyzji nie zastosowano i nie spełniono właściwego kryterium wynikającego z art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001 oraz że decyzję tę niesłusznie oparto na argumentach, iż ujawnienie żądanych dokumentów podważyłoby ostateczne wybory dokonane przez państwa członkowskie i doprowadziłoby do powstania niepotrzebnego stanu niepewności co do ich zamiarów.
  - Strona skarżąca twierdzi również, że zaskarżoną decyzję niesłusznie oparto na argumentach, iż ujawnienie żądanych dokumentów utrudniłoby delegacjom możliwość znalezienia równowagi pomiędzy różnymi interesami w ramach odnośnej procedury ustawodawczej, oraz że niesłusznie oparto ją na argumentach, iż odmowa ujawnienia ograniczonej liczby dokumentów nie jest równoznaczna z pozbawieniem obywateli możliwości uzyskania informacji na temat procesu podejmowania decyzji w ramach procedury ustawodawczej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszeń prawa i oczywistego błędu w ocenie, skutkujących błędnym zastosowaniem wyjątku dotyczącego ochrony procesu podejmowania decyzji (art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001), oraz braku uzasadnienia, ze względu na to, że w zaskarżonej decyzji nie uznano istnienia nadrzędnego interesu publicznego, który przemawiałby za udzieleniem dostępu do dokumentów.
  - Strona skarżąca zauważa, że w zaskarżonej decyzji nie uznano istnienia nadrzędnego interesu publicznego, który przemawiałby za udzieleniem dostępu do dokumentów. W szczególności twierdzi ona, że nadrzędny interes publiczny w udzieleniu dostępu istnieje z tego względu, że ujawnienie dokumentów umożliwiłoby obywatelom europejskim udział w procesie ustawodawczym i zapewniłoby, że proces ten nie przedłużałby się, lecz byłby kontynuowany i prowadziłby do sformułowania wniosków.
3. Zarzut trzeci, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczący naruszeń prawa i oczywistego błędu w ocenie, skutkujących błędnym zastosowaniem przepisu przewidującego obowiązek udzielenia częściowego dostępu do dokumentów (art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001), oraz braku uzasadnienia.
  - Strona skarżąca podnosi, że w zaskarżonej decyzji nie zbadano i nie udzielono częściowego dostępu do dokumentów w sposób wymagany prawem. Błędnie zastosowano w niej kryterium prawne, które wymaga dokonania oceny, czy wyjątek, na który powołano się w celu odmowy dostępu, dotyczy każdej części żądanego dokumentu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 29 marca 2021 r. – European Gaming and Betting Association / Komisja

(Sprawa T-167/21)

(2021/C 206/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Gaming and Betting Association (Etterbeek, Belgia) (przedstawiciele: T. De Meese, K. Bourgeois i M. Van Nieuwenborgh, lawyers)

Strona przeciwna: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony przeciwnej z dnia 18 grudnia 2020 r. w sprawie SA.44830 (2016/FC) – Niderlandy: Przedłużenie zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie gier hazardowych w Niderlandach⁽¹⁾;
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że strona przeciwna naruszyła prawa proceduralne skarżącej, nie wszczynając formalnego postępowania wyjaśniającego na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE, podczas gdy jej wstępne postępowanie wyjaśniające nie rozwiało wszystkich wątpliwości co do istnienia pomocy państwa.
  - Podniesiono, że długość i okoliczności wstępnego badania stanowią dowód na to, że strona przeciwna miała wątpliwości co do istnienia pomocy państwa.
  - Ponadto skarżąca twierdzi, że znacząca zmiana w analizie przeprowadzonej przez stronę przeciwną w trakcie wstępnego badania stanowi dowód na to, że strona przeciwna miała wątpliwości co do istnienia pomocy państwa.
  - Skarżąca twierdzi również, że strona przeciwna błędnie uznała, iż nie istnieją żadne wątpliwości co do tego, czy przedłużenie przez Niderlandy istniejących zezwoleń na organizowanie zakładów sportowych, zakładów na wyścigi konne, loterii i kasyn dla dotychczasowych podmiotów upoważnionych stanowi korzyść dla tych podmiotów.
2. Zarzut drugi dotyczący dopuszczenia się przez stronę przeciwną oczywistego błędu w ocenie, uznając, że przedłużenie przez Niderlandy istniejących zezwoleń na organizowanie zakładów sportowych, zakładów na wyścigi konne, loterii i kasyn dla dotychczasowych podmiotów upoważnionych nie stanowi przyznania korzyści w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
  - Podniesiono, że strona przeciwna popełniła oczywiste błędy w ustaleniach faktycznych, po pierwsze, w odniesieniu do ustalenia przez stronę przeciwną, że wszystkie podmioty upoważnione są prawnie zobowiązane do przekazywania wpływów netto z działalności w zakresie gier hazardowych na cele służące wspólnemu interesowi, a po drugie, w odniesieniu do ustalenia przez stronę przeciwną, że podmioty upoważnione nie były w stanie osiągnąć zysku.
  - Ponadto skarżąca utrzymuje, że strona przeciwna dopuściła się oczywistych błędów co do prawa, jeśli chodzi o stwierdzenie przez stronę przeciwną, że udzielenie omawianych zezwoleń nie przysporzyło korzyści beneficjentom, ponieważ nie można uznać, że zezwolenia te poprawiły sytuację finansową podmiotów upoważnionych.

⁽¹⁾ Dz.U. 2021 C 17, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 31 marca 2021 r. – Agrofert / Parlament

(Sprawa T-174/21)

(2021/C 206/42)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Agrofert, a.s. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciel: S. Sobolová, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;